

Ljubljanski ZVON

Leposloven in znanstven list.

Štev. 6.

V Ljubljani 1. junija 1889.

Leto IX.

Bótra.

Balada po národnem motivu.

Znosila h krstu že vso vas —
Vso faro sem nemara jaz:

Brez bótre nisem še nikól
Po cesti tej šla k cerkvi dól.

Sred sčla so pobrali te
In najdenčka mi dali te.

Oj, ktéra te dojila bo?
Oj, ktéra te redila bo?

Brez otca, majke — vèlik križ!
A zdaj še bótre ne dobiš.

Kdo kupil križevnik bo béli?
Kdo ž njim pri krstu te odéli?

»Jaz njemu bótra biti čém,
Pod skrb ga sprejmem z dnešnjim dném!«

Odkód tá čudni glas neznán? —
Osupla ôzre se na strán.

Glej, žena béla vélih lic
Po cesti z Nežoj stopa vštric!

Očij globóko vdrtih lésk —
Ko svéc mrtvaških dvoje blésk.

»Ne hój se! Jaz mu bótra bom,
A dete vzamem na svoj dom.«

»Bogata jaz sem ti gospá,
Oh, daleč, daleč tam domá!«

»Káj preskrbela že otrók
Po hišah svojih sem, o Bog!« ...

Po žéni béli Neža v strán
Pogled obrne tih, plašán:

Nikjér je bótre tuje ní —
Na rôkah déte mrtvo spí.

Gorázd.

